

30.1.2015

TEATIS LIIKMETELE

Teema: Petitsioon 0942/2013, mille on esitanud Liibanoni kodanik René Kortas kolmandate riikide kodanikele antavate lubade kohta asutada Kreekas apteekte

1. Petitsiooni kokkuvõte

Petitsiooni esitaja on Kreeka kodanikuga abiellunud Liibanoni kodanik, kellel on elamis- ja töөлuba. Tal on farmakoloogia teaduskraad Kreeka ülikoolist ning litsents Kreekas farmatseudina töötamiseks. Tema litsentsitaotlus Atika piirkonnas apteegi asutamiseks lükati tagasi, sest ta on välisriigi kodanik. Ta palub teavet tööalaste õiguste ja füüsilisest isikust ettevõtjana töötamise õiguste kohta, mis on antud talle elamis- ja tööloa alusel.

2. Vastuvõetavus

Tunnistatud vastuvõetavaks 11. veebruaril 2014. Euroopa Komisjonil paluti anda teavet (kodukorra artikli 216 lõige 6).

3. Euroopa Komisjoni vastus, mis saadi 30. jaanuaril 2015

Lähtudes petitsiooni esitaja edastatud teabest ja pärast juhtumi analüüsimist erinevate ELi õigusaktide seisukohast, ei ole võimalik täie kindlusega tõestada tema juhtumi seost ELi õigusega.

Kuna petitsiooni esitaja elab liikmesriigis, kust on pärit tema abikaasa, kes ei ole kasutanud direktiiviga 2004/38/EÜ¹ ette nähtud õigust vabalt liikuda, siis ei kuulu ta selle direktiivi

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil.

kohaldamisalasse ning seega ei laiene talle selle direktiiviga sätestatud õigus võrdsele kohtlemisele¹.

Lisaks jääks petitsiooni esitaja kolmanda riigi kodanikuna välja direktiivide 2005/36/EÜ² ja 2006/123/EÜ³ isikulisest reguleerimisalast, kui teda ei samastata ELi kodanikuga teiste, konkreetsemate ELi direktiivide alusel.

Teisest küljest võivad tema puhul olla asjakohased sätted, mis käsitlevad kolmandate riikide kodanikest pikaajaliste elanike staatust, mis on toodud ära direktiivis 2003/109/EÜ⁴. Selles direktiivis sätestatakse tingimused, mille kohaselt liikmesriik võib tema territooriumil seaduslikult elavale kolmanda riigi kodanikule anda pikaajalise elaniku staatuse või selle staatuse tühistada, ja selle staatusega kaasnevad õigused.

Nimetatud direktiivi artikli 4 kohaselt annavad liikmesriigid pikaajalise elaniku staatuse kolmanda riigi kodanikele, kes on nende territooriumil elanud seaduslikult ja pidevalt viie aasta jooksul vahetult enne asjaomase taotluse esitamist. Lisaks sätestatakse artiklis 5 pikaajalise elaniku staatuse saamise tingimused, mille kohaselt nõuavad liikmesriigid kolmanda riikide kodanikult selle tõendamist, et tal on iseenda ja tema ülalpeetavate pereliikmete jaoks stabiilne ja korrapärane sissetulek ning ravikindlustus.

Kui petitsiooni esitaja vastab nendele tingimustele, on tal õigus taotleda ELi pikaajalise elaniku staatust. See staatus on alaline ning sellega kaasnevad õigused, mis on väga sarnased kodanike õigustele, kaasa arvatud õigus võrdsele kohtlemisele mitmesugustes majandus- ja sotsiaalküsimustes.

Direktiivi artiklis 11 on nimelt sätestatud, et „*pikaajalisi elanikke tuleb kohelda võrdselt kodanikega järgmistes valdkondades: a) palgatöö või töö füüsilisest isikust ettevõtjana, tingimusel et see tegevus ei hõlma ka mitte juhuslikult avaliku võimu teostamist, ning teenistus- ja töötingimused, sh töölt vabastamise ja tasuga seotud tingimused.*”

Euroopa Komisjonil ei ole võimalik esitatud teabe põhjal hinnata, kas petitsiooni esitaja olukord kuulub direktiivi reguleerimisalasse. Kui see on nii ja tal on ELi pikaajalise elaniku elamisluba, tuleb petitsiooni esitajat kohelda võrdväärselt kodanikega, kaasa arvatud seoses tegevusega füüsilisest isikust ettevõtjana, nagu nähakse ette liikmesriigi õiguses kehtestatud tingimustes.

Järeldus

Petitsiooni esitaja esitatud teabe põhjal ei ole Euroopa Komisjon teinud kindlaks seost ELi õigusega.

¹ Nagu kinnitab Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud kohtupraktika, ei saa direktiivi 2004/38/EÜ sätted olla aluseks liidu kodaniku pereliikmest kolmanda riigi kodaniku tuletatud elamisõigusele liikmesriigis, mille kodakondsus liidu kodanikul on; vt kõige hiljutisem, 12. märtsi 2014. aasta otsus kohtuasjas C-457/12, S. ja G., lõik 34.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv teenuste kohta siseturul.

⁴ Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta.